

каратъ. Разбира се, че тие хора могат твърде лесно да зематъ най-скъпоцѣнните нѣща и да са скриятъ. Освѣнъ това, тие могатъ да отвѣзатъ болните и ранените и да идатъ по къщата си; а когато са свърши походътъ и когато ги повикатъ на отговоръ, то да кажатъ, че не сж знаѣле на кое мѣсто са намира четата. Но да предположиме, че това нѣма да са случи. Ако това и да са не случи, то на четата грозатъ други опасности. Ако тя испроводи своите плячки, своите плѣнници и своите ранени въ главниятъ лагеръ, то на четата нѣма да бжде по-легко, защото такива нѣща могатъ да са събератъ изново, слѣдователно четата ще бжде длжна да испроважда сѣки день и хора, и стражари, и защитници. Ако четоводецътъ държи сичките гореказани нѣща при четата, то когато нападне на него неприятельтъ, той е длженъ да ги остави жди себѣ си съ едно отдѣление, което ще да ги защищава, слѣдователно той е длженъ да раздѣли своята сила. Ако при тие